לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא

והכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא

מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר

עד שיגרוף או עד שיתן את האפר אבל

לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קמום

ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל

לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל

והך חזרה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא

מחלוקת בית שמאי ובית הלל שבית שמאי

אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים

אף מחזירין ת'"ש דאמר ר' חלבו א"ר חמא

בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל

לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן

. היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת

לשהות תגן מה לי תוכה מה לי על גבה מי

סברת ר' חלבו ארישא קאי אסיפא "קאי ובית

הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר

רב חמא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על

גבה אבל תוכה אסור ייתא שמע יב' כירות

המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה

גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה

ואינה גרופה ואין על שאינה גרופה ואינה

קמומה ומה הן משהין בית שמאי אומרים

ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא

תבשיל עקר דברי הכל לא יחזיר דברי רבי

מאיר רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים

חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים

חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נומלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף

מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתני׳

מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר

תנן מתניתין מני לא רבי יהודה ולא ר' מאיר

אי רבי מאיר קשיא לב"ש בחדא ולבית הלל

בתרתי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה

לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר

לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא

סבר לה כרבי יהודה בחדא בחמיז ותבשיל

ונוטלין ומחזירין ופליג עליה בחרא דאילו

תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרוף

הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוירא תא שמע

דאמר רב ספרא אמר רב חייא קטמה ונתלבתה סומכין לה ומקיימין עליה

ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא

ולמעמיך נומלין ממנה דקתני קטמה אין לא קטמה לא אלא תנא נומלין משום

מחזירין הכא גמי תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נומלין ומחזירין

בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא

ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש סיכירה שהסיקוה בגפת ובעצים

סומכין לה ואין מקיימין אא"כ גרופה וקטומה יגחלים שעממו או שנתן עליה

נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא

קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו

א) מוספתה פ"ג. ב) מוספתה ופ״גו. ג) לח..

> לעזי רש"י א**רישטי"ש**. נעורה

רבינו חננאל ושקלינן וטרינן ותריצנן כירה שהסיקוה בגפת או בעצים אסור להחזיר, אבל לשהות משהין בה אע״פ שאינה גרופה ולא קטומה בין תבשיל בין חמין כחנניה. ואע"ג דעמדה וקטומה ואחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ולא קטומה שאינה גרופה ולא קטומה כר, לר' מאיר אליבא דבית הילל משהין ע"ג גרופה וקטומה חמין אבל לא תבשיל, ולב"ש לא מכום, לר' יהודה אליבא דב״ש משהיו חמיו אבל לא תבשיל וב״ה חמין ותבשיל. ב״ש אומרים נוטלין חמין אבל לא (תבשיל) מחזירין, יב״ה [אומרים] נוטלין ואף מחזירין. בשלמא אי אמרת מתניתין לשהות ע"ג גרופה וקטומה, מתני' ר' יהודה וקטומה, מונני די יהודה היא, אלא אי אמרת להחזיר היא, אבל לשהות בש״א משהין חמין ובה"א חמין ותב"א מיל אך על פי שאינה גרופה ולא קטומה, מני מתניתון אי רי מאיר קשיא בחדא דמתניתין מתניתון אר בחדא דמתניתין מל תבשיל, ורבי מאיר קתני לב"ש ולא כלום. מערני לב"ה משהין חמין קתני לב"ה משהין חמין ותבשיל, ומתניתין מני לב"ה משהין חמין חמין תבשיל, ומתניתין מנין חמין ותבשיל, ומתניתין מני ותבשיל, ומתניתין מני ותבשיל, ומתניתין ותבשיל, ומתניתין ותבשיל, משהין חמין ובה"א חמין התני לב״ה חמיז ותבשיל. קונני לב זו זומין זונבשיק, ותוב דרבי מאיר קתני דברי הכל לא יחזיר ומתניתין בתני לב״ר את מתזיניני או הכל לא יחזיר ומתניתין קתני לב"ה אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דכי קתני משהין, לב"ש חמין לב"ה חמין יתבשיל. בגרופה וקטומה ותבשיק, בגוופה וקטומה קתניומתניתין אע״פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה . כרבי יהודה בחדא ופליג כובי יחודה בחוא ופייג עליה בחדא, ופשוטה היא. ועמדה דמתניתין להחזיר תנן. עכשיו יש מי שאומר כיון דלא איפשיטא בהדיא להחזיר, אשנויי לא סמכינן . [ומוקמי] מתניתין לשהות. ויש מי שאומר הלכה תנן ומסייעה ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו, עקר לא יחזיר וקסבר מתני׳ להחזיר תנן כו׳. ועוד מדאמר רבא תרוייהו תננהי, ואמרינן מכדי תרוייהו תננהי, ר' יוחנן מאי אתא תננהי, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קמ״ל, ש״מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. לאושיהוי אינה הטמנה אלא כגון או באבנים (או) כיוצא בה, אבל הטמנה ע"ג גחלים דברי הכל אסור דקי"ל הטמנה בדבר המוסיף אסור הטמנה בדבר המוסיף אסור אפילו מבעוד יום. **איבעיא** ל<mark>הו מהו לסמוך לה,</mark> תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שרי. או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים

לעולם אימא לך להחזיר חנן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרוף שרי: והך חורה דאמרי לך. לא יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי: לאו דברי הכל היא. ולבית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שריותא דמתני׳ אלא על גבה דלא נפיש הבלא כולי האי אבל תוכה אסור: אי אמרת בשלמה להחזיר מנו. הבל

לטולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא כו'. *אמשוס דקיי"ל כחנניה כמו שאפרש בע"ה דחיק לאוקמא מתני׳ כוותיה: אא"ב להחזיר תנן היינו דשני בין תובה לעל גבה. פי׳ נקונטרס משום דאי להחזיר תנן (4) א"כ לשהות משהין אפילו באינה

גרופה להכי שני בין תוכה דהוי מטמין

תנא דסבר הכי: ושרי להשהות אפי׳ תוכה וגבה בעי כמאכל בן דרוסאי:

שמע

ממש ברמץ לעל גבה וקשה להר"ח דלחנניה אפילו תוכה משהין אפי׳ באינה גרופה דהא תנן (לעיל דף יט:) ולא חררה על גבי גחלים אלא עד שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי אע"ג דחררה בתוכה היאב ובלאו הכי אור"י דבחנם דחק רש"י לפרש כן דאיכא למימר שפיר היינו דשני לן בין תוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר בגרופה ובהשהחה דוקא לא ניחא ליה לחלקג אבל בהחזרה ד ניחא ליה שפיר לחלה כדמוכח במאי דמשני מי סברת ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה לר"י א) היכי בעי למימר אליבא דרב דמתניתין להחזיר תנן אם כן אתיא מתניתין כחנניה ורב דלא כחנניה דהא חנניה חֹשרי במלטמק ויפה לו דהא דתנן (שם) אין לולין בשר ובילה אלא כדי שיצולו מבעוד יום אמיא כחגניה וביצה אמרינן לקמן דמצטמק ויפה לו הוא ורב אסר לקמן מ דמלטמק ויפה לוח וי"ל דבלאו הכי לא סבר לה רב כשום תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי באינה גרופה אפילו במלטמק ורע לו ורב שרי במלטמק ורע לו אפילו באינה גרופה דבגרופה לא אשכחן שום אמורא דאסר אפילו יפה לו ועוד דרב קאי אמילמיה דרבי יוחנן דאיירי באינה גרופה יוכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין ותבשיל שבישל כל לרכו באינה גרופה אבל לא בישל כל נרכו אסור לא אשכחן

בהן לסמוך. באינה גרופה קבעי ואי מתניתין להשהות תנן קא בעי להשהות ולהחזיר ואי להחזיר תנו להחזיר ולהשהות היכא שאינו מבושל

תא שמע כירה שהסיקוה כו'. ומסיק דשרי לסמוך ומכל ללמוד מכאן לסמוך מקום אין אלל האש דשאני הכא דדופני כירה מפסיקין בינו ולאש:

וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרוף וקטום אין אי לא לא איבעיא להו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא לא שנא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה

שמע

לשהות משהין אפילו בשאין גרופה כדמחסרינן ליה חסורי ורבי חלבו אשריותא דלשהות על שאינה גרופה קאי: היינו דשני בין חוכה לעל גבה. דכי משהי לתוכה דשחינה גרופה מטמין ממש ברמך: אלא אי אמרם לשהות תכן. דאפילו לשהות בעי גרופה כיון דגרופה ומבעוד יום הוא נותנו לתוכה מה לי תוכה מה לי על גבה: ארישא. עד שיגרוף: אסיפא קאי. דאיירי בחזרה אבל רישא לשהות הוא ובין תוכה ובין גבה שרי: שתי כירות המסחימות. מחוברות יחד וקיר של חרם מפסקת ביניהם: משהין על גבי גרופה וקטומה. דלה חיישינן משום דסליק לה הבלא מאידך: ומה הן משהין. על הגרופה: לא יחזיר. בשבת: אח"ב. רישה דמתניתין לשהות קאמר דבעי גרופה ובלשהות פליגי בחמין ובתבשיל ובגרוף וסיפא פליגי בחזרה מתני׳ ר' יהודה היא. אלא אי אמרת להחזיר תנן דבעי גרופה אבל לשהות לא בעי גרופה ופלוגתא דחמין ותבשיל כשאינו גרוף כדקמחסרת ומתרלת לה: קשיא לב"ש בחדת. דקחמרי ב"ש במתני' משהין חמין אף בשאינו גרוף והכא האמר רבי מאיר לב"ש דאפילו גרוף ולא כלום וכ"ש כשאינו גרוף. והא כולה חדא פירכא היא דבית שמאי לא שני להו בין גרוף לשאינו גרוף: ולב"ה בסרתי. דבמתניתין שרו בית הלל להשהות חמין ותבשיל אף בשאינו גרוף והכא קתני דבגרוף חמין אין תבשיל לא ובשאינה גרוף אין משהין כלל ולענין חזרה בגרוף תנן במתניתין לב"ה מחזירין והכא קתני עקר דברי הכל לא יחזיר: ואי ר' יהודה. דאמר נמי כי מתניתין מ"מ גרופה וקטומה קשיא דמתניתין תרלת דפלוגתא קמייתא בשאינו גרוף ושרו ב"ש חמין ובית הלל חמין ותבשיל והכא קתני אין משהין על גבי שאינה גרופה ואינה קטומה כלל ופלוגתא דלשהות בגרופה וקטומה: בחמין ותבשיל ונוטלים ומחזירין. דמוקי פלוגתא דב"ם וב"ה בשהיית חמין ותבשיל דבית שמחי שרו חמין ותבשיל לא וב״ה חמין ותבשיל ולא כר' מאיר דאמר לב"ש לא כלום: מהו לסמוך. קדרה אצל דופן הכירה בלא גרופה שהכירה מטלטלת היא ומושיבים אותה על גבי קרקע: גכה. עובי שפתה או כסוי שעל חללה: דמדלי. הקדרה על גבי הכירה: ונתלבתה. חזרה והובערה: התם נוטלין ומחזירין בחד מקום. ולא שייך למתני מחזירין עד דתני נוטלין: נעורת. ארישט"ש: שהוחמו כל

מלטמק - שהסיקוה בגפת ובעצים שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

א) עי׳ בבעל המאור.

לרכן. דליכא למיחש לחיתויי:

ב א מיי פ"ג מהלי שבת הלכה י" סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי" רנג סעיף ב:

ג ב שם סעיף א בהג"ה: ד ג מיי׳ שם הלכה ז טוש״ע

הגהות הב"ח (d) תום' ד"ה אל"ב וכו'דאי להחזיר תגן אבל לשהות:

גליון הש"ם

תום' ד"ה לעולם וכו' משום דקיי"ל כחגניה. כעין זה בתוספות מגילה דף יט . ע"ב ד"ה ודילמא:

תום' ישנים

א) ואפשר דרב מוקי מתני בלהחזיר אבל להשהות אפילו לינה גרופה שרי מצטמק ז'נה גרופה שרי מצטמק ורע לו ולרבי יוחנן אפיי מצטמק ויפה לו:

מוסף תוספות

אמאי דחיק נפשי׳ תלמודא לחסורי למתני׳, . התנור שאינו גרוף. מוס' התנור שאינו גרוף, מוקי הלח"ש, ג. כיון דבער"ש איירי. מוק׳ הלח"ש, T. [ב]שבת. מוק׳ הלח"ש, ה. כיון דשרי כשהגיע למאכל ב"ד ואע"פ שצריך בשול, סברא הוא שצוין בשור, סבוא ווא דכל שכן. ריטנ״ה. 1. ואוקימנא כדי שיצולו כמאכל ב״ד. ריטנ״ה. ו. לשהותו בכירה שאינה ... שחותו בכירה שאינה גרו״ק. ליטנ״ל. ח. ומאן דאסר בההיא, לא אסר אלא אליבא דרבנן דפליגי עלי׳ דחנניא. מיטי״⁶ אלא אליבא דרבנן דפליגי עלי׳ דחנניא. ליטנ״ל. 0. הלכך ל״ק מידי היכי תסיק אדעתי׳ למימר להחזיר תנן, דאפי׳ כי אמרי׳ לשהות תנן לא ס״ל כמתני׳. מוס׳ הרס״ש.